päwa ette, ja siis on kibbe nuhtlus warga palk.

6.

Kewwade laulda.

Südda hüppab römustades,
Talwe aeg on möda läind;
Lumme kattet sullatades,
Päike meile soia teind.

Metsad löwad pakkatama,
Rohho-ma jo haljandab;
Orras wörsub, kaswatama
Rohket wilja ruttustab.

Asad, luhhad, arrud, sood
Woido wötwad kaswada,
Talwe lumme wessi woud
Endsid neile wägge ka.

Öpitk laulab, leokenne
Lendab lauldes, käggi lööb
Omma wisi, päsokenne
Poegedele pessa teeb.

Wiimsed lomad, pessa kaitstes,
Pari miñna ruttawad.
Suise ello römo maitstes
Karja lapsed öiskawad.

Wannad, nored, mingem töle
Harrigem maad keigest wäest;
Siis ei tulle waesus peäle,
Siis saab leiba ommast käest!

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1798, lk. 30